

El club secret dels poderosos

Una vegada a l'any es reuneix a Califòrnia durant quinze dies el superdiscret Bohemian Grove, format per empresaris i polítics molt importants, sobretot dels Estats Units.

Reportatge de Miquel Payeras

És un dels clubs més misteriosos del món. El Bohemian Grove. Disposa d'una immensa propietat –amb el mateix nom– de més de 2.700 hectàrees situada al nord de Califòrnia, al comtat de Sonoma, on els seus membres, els homes més influents de l'àmbit polític i econòmic dels Estats Units, i alguns d'altres països, es reuneixen una vegada l'any durant quinze dies. Ningú sap què hi fan o de què parlen. Tot tipus de teories, bona part de les quals clarament *conspiranoiques* –vegeu requadre–, els acompanya des de fa decennis.

Qui són

Alimenta les teories més estranyes el fet que els mitjans de comunicació tenen prohibida l'entrada a la propietat. Irònicament, el club fou fundat el 1872 per periodistes. A aquests se'ls afegí tot d'una un grapat de músics, escriptors, pintors... Gent, en fi, bohèmia. D'aquí el nom inicial: Bohemian Club. Ben aviat els diners foren insuficients i aleshores s'oferí a empresaris formar-ne part. Així, a poc a poc, hi anaren entrant homes de negocis i polítics a canvi d'importants quantitats. En els anys trenta del segle XX l'antic i inicial Bohemian Club ja havia mudat al nom actual i estava dominat pels poderosos personatges que anaren creant la llegenda de poder a l'ombra.

Dels socis del Bohemian se sap molt poc: que només poden ser homes, que

se'ls coneix pel nom de *bohós*, que en són al voltant de 2.500 –cadascun hagué de pagar en el moment de la petició d'entrada un preu equivalent a 25.000 dòlars d'ara–, que el temps d'espera per ser acceptat va dels 15 anys als 20 –perquè la cua d'entrada és llarga i només es cobreixen les vacants que deixen els morts– i que com a record dels seus inicis els estatuts contempnen que el 10% dels membres siguin escriptors, pintors, músics i d'altres intel·lectuals als quals se'ls perdona la taxa d'entrada i hi ingressen per directa invitació de la desconeguda direcció. La identitat dels membres no es fa pública. Tot i així, s'ha pogut saber que n'han estat socis escriptors com Mark Twain i Jack London, multimilionaris com William Randolph Hearst i David Rockefeller –fundador del també misteriós club Bilderberg– i sobretot polítics influents. Hi ha una foto de Ronald Reagan i Richard Nixon, que s'ha fet famosa, en la qual se'ls veu en un acte del Bohemian molt abans de ser presidents, l'any 1957, flanquejant Glenn Seaborg, famós científic que participà en el projecte per fer la bomba atòmica durant la Segona Guerra Mundial, una imatge que ha servit perquè les tesis *conspiranoiques* assegurin que el club *fabrica* presidents. I a jutjar per la quantitat que són i han estat socis, s'ha de reconèixer que hi ha material per a la teoria: els dos Bush, pare i fill, Dwight Eisenhower, Jimmy Carter i Bill Clinton.

També ho han estat o ho són els vicepresidents i membres de diferents governs federals com Dick Cheney, George Sterling, Donald Rumsfeld, Alan Greenspan, John Kerry, Henry Kissinger... igual que un gran nombre de senadors, congressistes, governadors –qui ho fou de Califòrnia entre 2003 i 2011, l'actor Arnold Schwarzenegger, també n'és membre–, a més de líders polítics europeus com Michel Rocard, antic primer ministre francès, l'ex-president de la República Francesa Valéry Giscard d'Estaing o, entre daltres, l'ex-primer ministre britànic John Major... Pel que fa als empresaris, se suposa que són socis del Bohemian els principals directius de les més grans empreses del país.

Què hi fan

Segons publicava la *BBC-World* el juliol de 2013, “el secretisme i les estrictes mesures de seguretat” han fet “créixer nombrosos teories que parlen dels *bohós* com de conspiradors que busquen imposar un nou ordre mundial i que en la seva reunió anual [a Califòrnia], a més, hi fan rituals pagans amb connotacions satàniques”. El portaveu oficial del club, Sam Singer, assegurarà al mitjà britànic que “de cap manera” s'hi fa res de tot això i que “únicament es tracta d'una trobada dels membres del club i dels seus convidats especials [es refereix a distingits empresaris i polítics internacionals als quals se'ls convida a passar-hi

Durant els quinze dies que dura el campament anual d'estiu del secret i selecte club els membres es dediquen a fer, entre altres coses, estranys rituals. En la foto de baix, Ronald Reagan i Richard Nixon en un acte del Bohemian el 1957, imatge que ha servit per assegurar que el secret club *fabrica* presidents.

un parell de dies, se suposa que per fer una conferència o participar en algun debat] per gaudir de la naturalesa i d'una sèrie d'activitats culturals que inclouen concerts, obres de teatre, recitals i xerrades sobre qüestions d'actualitat".

Cada any creix el nombre de periodistes i curiosos que s'ajunten a la porta principal per veure qui accedeix a la immensa propietat per passar-hi les dues setmanes de campament. Mai no tenen èxit perquè la majoria dels assistents entren per altres portes, hi van a deshora o hi accedeixen amb helicòpter. I ningú dóna la més mínima informació. El secretisme és absolut.

Un professor de sociologia política de la Universitat de Sonoma, Peter Phillips, ha investigat durant més de dues dècades aquest peculiar club. Quan redactava la tesi doctoral sobre el Bohemian, als anys 90, fou convidat a passar-hi uns dies durant el famós campament d'estiu. En declaracions a la BBC-World, el 2013, explicava que el Bohemian comptava vora 2.500 socis, que els que assisteixen al campament anual –la majoria– es reparteixen entre unes 120 agrupacions de cabanyes –que a pesar del seu nom solen tenir totes les comoditats imaginables–, dividides per raó d'afinitats professionals. "Cada campament (o agrupació de cabanyes) compta amb servei de begudes gratuït del qual fan bon ús, xerren amb els amics i coneguts, o fan noves amistats, es passen el dia bevent i

orinant als arbres...", deia Phillips, el qual afegia que es tracta sobretot "d'una reunió de gent que vol celebrar que és i se sent diferent" de la resta de mortals.

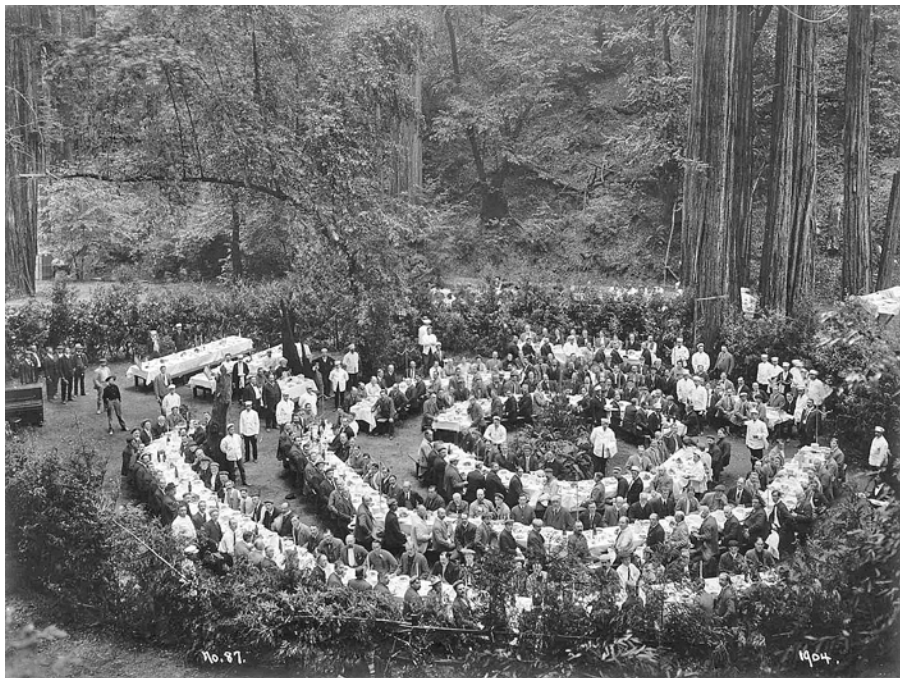
Tot és tan innocent? "Per descomptat que parlen de negocis i de política", advertia el sociòleg. "S'ha de tenir en compte que molts dels membres del club són alhora càrrecs d'importància política o econòmica, ja sigui en els governs (federal o dels estatals) o bé en empre-

ses multinacionals; anar allà suposa poder conèixer en pocs dies potser dos-cents dels més importants finançadors del Partit Republicà o els directius de les cent empreses més importants del país", conclou Phillips, per il·lustrar la capacitat d'influència que té el club.

L'ambient durant les dues setmanes del campament "és de camaraderia i relaxació" ja que tots se senten a estalvi de mirades indiscretas. Beuen, juguen, passegen, van al teatre –n'hi ha tres– es conviden a dinar i sopar als restaurants de la propietat, visiten el museu d'història natural que s'hi va construir... I, a banda, segons la llegenda negra, es dediquen a fer orgies sexuals. A propòsit d'això, Nixon digué que deixà d'acudir al campament perquè "és un niu de marietes". I així mateix celebren estranys ritus. El més enigmàtic de tots, i que és la base per acusar el Bohemian de pràctiques paganes, dóna la benvinguda de nit a l'encontre anual: centenars i centenars d'homes, vestits amb toga i caperutxa, amb torxes a les mans, envolten →

Panoràmica d'una reunió, en plena naturalesa, per debatre temes diversos durant el campament del molt discret Bohemian Grove, format per empresaris i polítics.

HAN ESTAT O SÓN MEMBRES DEL BOHEMIAN: ELS PRESIDENTS BUSH PARE I FILL, DWIGHT EISENHOWER, RICHARD NIXON, JIMMY CARTER, RONALD REAGAN I BILL CLINTON

→ una enorme estàtua d'uns 12-13 metres d'alçada, feta de fusta, que representa un mussol. Després d'unes paraules –desconegudes– de qui exerceix de mes-

tre de cerimònies, es procedeix a cremar l'efígie entre crits d'entusiasme dels presents. Segons el portaveu ja citat del club, en declaracions a la *BBC-World*,

“només és una representació teatral que simbolitza l'adéu a les preocupacions diàries dels socis durant tot els temps que estiguin al campament”. El sociòleg Peter Phillips hi està d'acord: “No és més que una representació simbòlica” semblant a les que fan les “fraternitats universitàries”. Per a aquest professor, allò més important del campament, que té potencial influència real en el món de la política, són les anomenades “xerrades del llac”, a les quals es convida una personalitat internacional per parlar de temes d'actualitat.

A pesar del to innocent que es vol transmetre, no tothom ho veu igual. Des de fa trenta anys existeix l'anomenada Xarxa d'Acció del Bohemian Grove, que té com a objectiu exigir transparència a allò que debat i, al seu parer també, decideix la gent tan poderosa que assisteix al famós campament d'estiu. L'activista més coneguda de la Xarxa, Mary Moore, declarava a la *BBC-World* que “sovint allò que es parla i es debat [en el campament] acaba convertint-se en polítiques reals: és vera que s'emborratxen, però també és obvi que fan negocis i parlen de política” i, “per tant, s'ha de conèixer”. Resumia que ja que “als poderosos els agrada reunir-se a porta tancada, nosaltres volem que informin d'allò que debaten”.

La Xarxa no ha assolit el seu objectiu. El secret continua envoltant tot el que fan una vegada l'any durant quinze dies els membres del Bohemian Grove. ●

⊕ SEXE, VIOLÈNCIA I ASSASSINATS

Com sempre que es parla de clubs secrets, no podia faltar amb el Bohemian Grove la suposada existència de ritus de sexe i violència, i que arribarien fins i tot als assassinats. A les diferents pàgines web *conspiranoiques* que s'han consultat s'acusa el selecte

grup de voler imposar un ordre mundial capitalista –per ventura no el tenim ja?– en benefici dels grans poders econòmics que representen els seus socis. A banda, s'assegura que diversos programes de control mental que la CIA ha posat en pràctica des de fa dècenns tenen per objecte real crear dones esclaves, des que tenen pocs anys –6, 7... – fins aproximadament els 30, per satisfer les per-

versions sexuals del homes del Bohemian, i després són assassinades. Tres suposades antigues víctimes d'aquests programes, que asseguruen que aconseguirien sortir-ne sense ser –òbviament– assassinades, Cathy O'Brien, Arizona Wilder i Brice Taylor s'han fet famoses contant que foren violades de totes les maneres possibles durant anys en el campament d'estiu dels rics i polítics. A

pesar de les denúncies a la policia d'aquests casos i d'altres, mai s'ha pogut provar res. Alguns periodistes, entre els quals excel·leix Alex Jones –un dels grans impulsors de la teoria que el Bohemian és un centre de conspiració–, publiquen cada any, quan s'acosta la data d'inici del campament, sinistres històries sobre el club, les quals ja s'han convertit en una mena de gènere, als Estats Units.